

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 17C/8/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514212656
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Tatranská
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2016:7514212656.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice-okolie, sudkyňa JUDr. Oľga Tatranská, v právnej veci žalobcu: Union poisťovňa, a.s., IČO: 31 322 051, so sídlom Bajkalská 29/A, Bratislava, zast.: JUDr. Dušan Remeta, advokát, so sídlom Masarykova 2, Prešov proti žalovanému: J. O., K.. XX.X.XXXX, I. O. S. S. Č.. XX, O., v konaní o 1193,42 € s prísl takto

rozhodol:

Žaloba sa zamieťa.

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou, podanou dňa 8.7.2014 domáhal, aby bol žalovaný zaviazaný zaplatiť mu 1193,42 € spolu s 5,25% ročným úrokom z omeškania od 15.4.2014 do zaplatenia a a nahradil trov konania. Právnym dôvodom uplatnenia pohľadávky bola skutočnosť, že žalobca uzavrel so spoločnosťou ŠPRINT s.r.o. dňa 6.3.2012 poistnú zmluvu č. 11-49270 o poistení majetku, ktorou bola o.i. poistená aj prevádzka Beluno café v Košickom Klečenove č. 109.

V presne nezistenom čase od 23,00 hod dňa 25.2.2013 do 8,00 hod 26,2,2013 v prevádzke Beluno café žalovaný poškodil časť prevádzky (vchodové dvere, výherný automat) a odcudzil finančnú hotovosť. Poistený oznámil vznik poistnej udalosti na predpísanom tlačive oznámenie poistnej udalosti spôsobenej odcudzením zo dňa 4.3.2013. Dňa 24.5.2013 žaloba zaplatil poistenému poistné plnenie 1 193,42 €, tvorené sumou 293,42 € za poškodenie výherného automatu, 1000 € za odcudzenú finančnú hotovosť (odcudzených bolo 1776,50 €, no žalobca plnil do výšky poistnej sumy), z čoho bola odpočítaná zmluvne dohodnutá spoluúčasť vo výške 100 €.

Žalobca voči žalovanému uplatňuje žalovanú sumu z titulu § 813 ods. 1 Obč. zákonníka (ďalej len OZ) a jeho vecnej legitímácie podľa § 420 OZ. žaloba žalovaného vyzval na zaplatenie dlhu listom zo dňa 1.4.2014, aby plnil do 14.4.2014 a keďže sa tak nestalo, dňom 15.4.2014 je žalovaný v omeškaní a preto sa žalobca domáha zákonného úroku z omeškania od tohto dňa až do zaplatenia.

Ohľadom dôkazov poukázal na uznesenie OR PZ Košice-okolie ČVS: ORP-739/BI-KS-2012 zo dňa 25.3.2012, oznámenie o poistnej udalosti z 4.3.2013, zápis o príčine a rozsahu škody z 11.3.2013, dokladu o výške škody - vyčíslenie poškodeným, oznámenie o o likvidácii poistnej udalosti a doklad o výplate poistného plnenia.

O nároku žalobcu súd rozhodol dňa 4.11.2014 tým, že vydal platobný rozkaz 17Ro/484/2014 - 27, ktorým v zmysle žaloby zaviazal žalovaného na zaplatenie 1193,42 € a úroku z omeškania ako aj k náhrade trov konania.

Proti platobnému rozkazu žalovaný podal v zákonnej lehote odpor, v dôsledku ktorého sa platobný rozkaz zrušil. V odpore poukázal na to, že kým žalobca v žalobe tvrdí, že uvedený skutok spáchal on, no trestný rozsudok, ktorým disponuje, hovorí o inom.

Potom, ako súd doručil odpor spolu s prílohou - trestným rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie 2T/98/2013 zo dňa 18.3.2014 žalobcovi na vyjadrenie, žalobca v písomnom podaní zo dňa 11.5.2015 poukázal na to, že daným rozsudkom síce žalovaný nebol uznaný za vinného, ale nebol z neho ani oslobodený a preto považuje obranu žalovaného za nedôvodnú a za predpokladu, že žalovaný disponuje oslobodzujúcim rozsudkom, žiada ho doručiť. Požiadal zároveň súd, aby dotazom na OR PZ zistil, v akom štádiu je dané trestné konanie ohľadom skutku, ktorý sa stal v noci z 25.2.2013 na 26.2.2013. Navrhol, aby súd vytyčil pojednávanie a žalovaného zaviazal na žalovanú sumu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, listinnými dôkazmi, spisom Okresného súdu Košice-okolie 2T/98/2013, a zistil tento skutkový stav:

Dňa 6.3.2012 žalobca a poistený ŠPRINT s.r.o. uzavreli V. G. Č.. XXXXXXX, predmetom ktorej bolo poistenie majetku - hnuteľných vecí a zariadení pre prípad požiaru, úderu bleskom, výbuch, pád lietadla a vandalizmus ako aj poistenie finančnej hotovosti a cenností pre prípad požiaru, úderu bleskom, výbuch, pád lietadla, odcudzenia - 1. riziko a na tieto prípady bolo dohodnuté ročné poistné 690,43 €. Dodatkom k danej zmluve zo dňa 26.4.2012 sa poistenie rozšírilo na prevádzky, uvedené v prílohe k tomuto dodatku (čl 7), a dňa 1.8.2012 sa dodatkom č. 2 rozšírilo poistenie aj na prevádzku Beluno café v Košickom Klečenove č. 109 (čl. 8).

Ako dôkaz žalobca predložil Uznesenie ORPZ Košice-okolie ČVS: ORP-739/BI-KS-2012 zo dňa 25.3.2013, ktorým boli na spoločné konanie spojené trestné veci, vedené proti žalovanému ako obvinenému za skutky, ktorých sa mal dopustiť v čase, súd uvádza stručne :

- od 4.6.2012 do 5.6.2012, kedy sa mal vlámať do Beluna café, a spôsobiť škodu na odcudzených veciach, škodu na zariadení i na výhernom automate ako aj odcudziť hotovosti
- od 21.11.2012 do 22.11.2012, kedy sa mal dopustiť porovnateľného skutku
- a tiež obdobným spôsobom v dňoch od 16.1.2013 do 22.1.2013, v noci z 25.2.2013 na 26.2.2013 a 22.3.2013 v čase okolo 13,30 hod.

Poškodený podal u žalobcu dňa 20.3.2013 Oznámenie o poistnej udalosti (čl 13), ktorá sa mala udiať z 25. na 26.2.2013 v ktorom uviedol, že zatiaľ nezistený páchatel' vypáčil vchodové dvere a následne vypáčil automat, z ktorého odcudzil hotovosť.

Škodu, vzniknutú konaním páchatel'a v noci z 25.2. na 26.2.2013 (útok č 4) poškodený vyčíslil sumou 2069,92 €, z čoho 293,42 € činia náklady na opravu škody vzniknutej na zariadení a to v zmysle fa č. 813002 (čl.16), a suma 1776,50 € hotovosť odcudzená z hracieho automatu.

Žalobca zlikvidoval poistnú udalosť, o čom poškodeného oboznámil listom zo dňa 23.5.2013 (čl 18) a ktorým mu oznámil, že titulom poistného plnenia mu bude poukázaná suma 1193,42 € na jeho účet v banke Č..XXXXXXXXXX/XXXX. Uvedenú sumu žalobca na účet poškodeného poukázal dňa 24.5.2013, o čom svedčí výpis z účtu žalobcu na čl. 19.

Z obsahu oboznámeného súdneho spisu 2T/98/2013 v rozsahu, v akom sa týka predmetu konania súd zistil, že dňa 11.6.2013 bola na žalovaného ako obvineného podaná obžaloba za tam uvedené skutky, číselne označené pod č. 1 - 6, pričom za skutok 1/ bol obžalovaný pre samostatný prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm a) Tr. zákona v jednočinnom súbehu poškodzovania cudzej veci, a v bodoch 2 až 6 za pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

V obžalobe bol skutok č. 1) uvedené konanie, ktorého sa žalovaný mal dopustiť v prevádzke Beluno café v noci zo 4.5.2012 na 5.6.2012

č. 2) skutok, ktorý sa mal stať v nezistenom čase o 23,00 hod dňa 21.11.2012 do 11,00 hod dňa 22.11.2012

č. 3) skutok, ktorý sa mal stať v nezistenom čase dňa 16.1.2013 do 16,00 hod dňa 22.1.2013

č. 4) skutok, ktorý sa mal stať v nezistenom čase o 23,00 hod dňa 25.2.2013 do 08,00 hod dňa 26.2.2013

č. 5) skutok, ktorý sa mal stať cca o 23,30 hod. dňa 21.3.2013

č. 6) skutok, ktorý sa mal stať cca p 13,30 hod dňa 22.3.2013

Z uvedené konanie bol žalovaný odsúdený trestným rozkazom 2T/98/2012 - 181 zo dňa 9.9.2013, v ktorom bol vo všetkých bodoch obžaloby uznaný za vinného a bol mu uložený úhrnný trest 10 mesiacov s podmieneným odkladom na 24 mesiacov. Poškodenej spoločnosti ŠPRINT s.r.o. bola priznaná pohľadávka vo výške celkovej škody 9478,90 € a Dušanovi Beľušovi suma 193,05 €. So zvyškom boli poškodené strany odkázané na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti vydanému trestnému rozkazu žalovaný podal odpor (čl. 186 trestného spisu), v ktorom tvrdil, že tak, ako prezentoval počas celého prípravného konania, nie všetkých skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu, sa dopustil a priznal, že spáchal jedine skutky v dňoch 16.1.2013, 21.3.2013 a 22.3.2013, čo úprimne ľutuje.

Ako vyplynulo z výpovede žalovaného na pojednávaní dňa 26.11.2013, kedy bol jednotlivo vypočutý na každý skutok osobitne, žalovaný poprel, že by sa skutku pod bodom 4) t.j. z 25.2. na 26.2.2013 dopustil, pretože spal u priateľky, že 26.2.2013 sa do baru dostavil na základe telefonátu od jeho matky, ktorá mu povedala aj to, že bar bol opäť vykradnutý a o tom, koľko peňazí zmizlo, sa dozvedel od p. Saba (ktorý pracoval pre firmu SPRINT, pozn.) v dobe, keď na mieste samom ešte polícia nebola.

Ako vyplynulo z ďalšieho priebehu trestného konania a dôkazov, produkovaných v trestnom konaní, na pojednávaní dňa 18.3.2014 okresný prokurátor ako žalobca navrhol, aby za skutok č. 1) bol žalovaný spod obžaloby oslobodený vzhľadom na to, že ho nespáchal obžalovaný, a z pokračujúceho trestného činu dielčie útoky, označené pod č. 2) a 4) z obžaloby vypustiť a vinu uznať iba za útoky č. 3), 5) a 6).

Na základe uvedeného okresný súd rozsudkom 2T/98/2013 - 223 zo dňa 18.3.2014, právoplatným dňa 18.3.2014 žalovaného spod skutku č. 1) zo dňa 4.5.2012 oslobodil, a zo skutku pokračujúceho trestného činu, ktorých sa dopustil dňa 16.1.2013 do 16,00 hod dňa 22.1.2013, dňa 21.3.2013 a 22.3.2013, bol uznaný vinným. Dielčie útoky skutku pokračujúceho trestného činu, uvedené v bode 2) a 4), ohľadom ktorých nebolo preukázané ich spáchanie žalovaným, boli na návrh prokurátora vypustené a preto nie sú ani v rozsudku uvedené.

Z obsahu týchto listín teda vyplynulo, že nebolo preukázané, že žalovaný sa skutku v noci z 25.2. na 26.2.2013 dopustil, a teda ani to, že škodu, ktorá vtedy vznikla, zodpovedá on. Týmto spôsobom sa žalovaný aj bránil nielen v trestnom, ale aj v tomto občianskoprávnom konaní.

Na pojednávaní dňa 19.4.2016 žalobca prezentoval, že od podania žaloby sa nezmenilo na veci vôbec nič, a žalobca trvá na podanej žalobe v zmysle jej obsahového znenia a k nej priložených listinných dôkazov, a na ktoré v plnom rozsahu odkázal.

Súd v rámci posudzovania pasívnej legitímácie žalovaného oboznámil obsah trestného spisu Okresné súdu Košice-okolie so sp. zn. 2T 98/2013 s dôrazom na okolnosti, majúce pre vec zásadný význam a vzhľadom na to, že tieto okolnosti boli pre neho novou informáciou vzhľadom na to, že žalobca nedisponuje trestným rozsudkom vo veci samej, a teda nemohol ani vedieť, akým spôsobom bolo procesne o tomto skutku rozhodnuté.

Na danom pojednávaní súd umožnil právnemu zástupcovi nahliadnuť do trestného spisu a požiadal o krátke prerušenie pojednávania za účelom, aby túto vec prekonzultoval so žalobcom. Po tom, ako súd prerušil pojednávanie, právny zástupca uviedol, že po konzultácii so žalobcom navrhuje, aby súd pojednávanie odročil na neurčito, a to za účelom získania potrebných informácií nachádzajúcich sa v trestnom spise vzhľadom na to, že trestný rozsudok, ktorým žalobca disponuje, neobsahuje skutočnosti, ktoré by sa dotýkali žalovaného skutku. Po tom ako budú preverené okolnosti s touto skutočnosťou súvisiace, bude na rozhodnutí žalobcu, či zoberie žalobu späť.

Pre prípad, že súd žiadosti žalobcu o odročenie pojednávania nevyhovie navrhol, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy tak, ako bolo skutkovo celá udalosť popísaná v návrhu na začatie konania, keďže žalobca vychádzal z uznesenia o začatí stíhania a vznesení obvinenia, pričom že niet sporu o tom, že skutok sa stal, a jediný podozrivý je práve žalovaný, a teda žalobca nemá pochybnosti o tom, že sa skutku aj reálne dopustil.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti, na základe čoho právne uzatvára:

Podľa § 420 ods. (1) OZ: Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 813 ods. (1) OZ: Ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poistiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poistiteľ poskytol.

Ustanovenie § 813 ods. 1 sa neuplatňuje vždy, ale len vtedy, keď poistná udalosť bola spôsobená treťou osobou, ktorá za ňu zodpovedá podľa príslušných ustanovení o zodpovednosti za spôsobenie škody. Podľa odseku 1 ide o prechod práva poisteného na náhradu škody voči škodcovi na poistiteľa. Tento prechod práva nastáva priamo zo zákona (legálna cesia), ak sú splnené podmienky tohto prechodu:

1. spôsobenie škody na poistenom majetku, ktorá je poistnou udalosťou podľa poistnej zmluvy.
2. musí ísť o škodu, za ktorú je zodpovedná tretia osoba, voči ktorej má poistený právo na náhradu škody
3. určenie rozsahu, akým poistiteľ bude kryť spôsobenú škodu (ak kryje len časť rozsahu plnenia, na poistiteľa prechádza len časť práva na náhradu škody)
4. že poistiteľ poskytol poistenému, teda osobe, ktorá má právo na náhradu škody voči tretej osobe, poistné plnenie. Až týmto poskytnutím poistného plnenia prechádza právo poisteného na náhradu škody na poistiteľa.

Okolnosť, že žalobca ako poisťovňa vyplatil svojmu poistenému poistné plnenie znamená, že týmto momentom naňho zo zákona prešlo právo na náhradu škody a to až do výšky plnenia, ktoré poškodenému poskytla, pričom charakter nároku, t.j. že právnym titulom žaloby je nárok zo zodpovednosti za škodu, sa touto cesiou nemení; a v pozícii poškodeného sa môže domáhať náhrady škody voči tomu, kto ju porušením právnej povinnosti spôsobil.

Všeobecnú zodpovednosť za náhradu škody možno charakterizovať ako subjektívnu zodpovednosť s predpokladaným zavinením škodcu, pričom dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že 1/ škodu spôsobil práve žalovaný, 2/ že škoda vznikla, 3/ že vznikla protiprávnym konaním škodcu a že 4/ medzi konaním žalovaného a následkom (škodou) je príčinná súvislosť, zaťažuje žalobcu.

Podľa § 114 Obč. súdneho poriadku: (1) Ak súd neodmietol návrh z procesných dôvodov alebo nerozhodol o zastavení konania podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 13) pojednávanie pripraví tak, aby bolo možné rozhodnúť o veci spravidla na jedinom pojednávaní.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. základom pre rozhodnutie súdu o uplatnenom nároku je skutkový stav zistený z vykonaných dôkazov, ako aj skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Uvedená úprava vychádza z toho, že sporové konanie je ovládané zásadou prejednávajúcou, ktorá spočíva v tom, že tvrdenie skutočností a navrhovanie dôkazov ich preukazujúcich, je zásadne vecou účastníkov konania. Úprava súčasne vychádza z toho, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov spočíva zásadne na účastníkoch, ktorým ukladá povinnosť označiť aj dôkazy na preukázanie tvrdení. Účastník má povinnosť tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p.) a tiež povinnosť dôkaznú (§ 120 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 120 ods. (1) prvej a druhej vety OSP: účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná.

Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobnom návrhu ale tiež vo vyjadrení žalovaného. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového stavu

zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom (v spojení s dôkaznou povinnosťou) sa rozumie zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení navrhnutých a vykonaných dôkazov. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy, a súd napriek tomu nemá jednoznačne skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tomu účastníkovi, na ktorom predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazná povinnosť, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

Pokiaľ žalobca poukázal na to, že navrhuje, aby súd pojednávanie odročil na neurčito za účelom získania potrebných informácií nachádzajúcich sa v trestnom spise vzhľadom na to, že trestný rozsudok, ktorým žalobca disponuje, neobsahuje skutočnosti, ktoré by sa dotýkali žalovaného skutku a po tom ako budú preverené okolnosti s touto skutočnosťou súvisiace, bude na rozhodnutí žalobcu, či zoberie žalobu späť. Alternatívne navrhol, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy tak, ako bolo skutkovo celá udalosť popísaná v návrhu na začatie konania, keďže žalobca vychádzal z uznesenia o začatí stíhania a vznesení obvinenia, pričom že niet sporu o tom, že skutok sa stal, a jediný podozrivý je práve žalovaný, a teda žalobca nemá pochybnosti o tom, že sa skutku aj reálne dopustil.

Žalobca teda postavil dôvodnosť žaloby na presvedčení o existencii určitých skutočností a na domnienke žalobcu o zodpovednosti žalovaného. Nepredložil však žiaden dôkaz preukazujúci ním tvrdené skutočnosti a žiaden takýto dôkaz ani nenavrhol vykonať. Jeho procesným návrhom bolo iba, ako súd uviedol vyššie, aby súd odročil pojednávanie za účelom oboznámenia sa žalobcu s trestným spisom a prípadne žalobu vezme späť.

V tomto kontexte však súd poukazuje na to, že o tom, že trestné konanie bolo právoplatne skončené, žalobca vedel od momentu, keď mu bol doručený odpor žalovaného proti platobnému rozkazu spolu s trestným rozsudkom zo dňa 18.3.2014, pričom vo vyjadrení k odporu uvádza, že žalovaný týmto rozsudkom nebol spod skutku zo dňa 25.2.2013 oslobodený a preto, ak takýmto rozsudkom žalovaný disponuje, nech ho žalobcovi doručí. Naopak, hoci videl, že vo veci bol vydaný rozsudok, navrhol, aby súd vyžiadal od OR PZ vyšetrovací spis ohľadom toho ako bol vyhodnotený skutok z 25.2.2013. Hoci od tohto úkonu žalobcu dňa 11.5.2015 až do dňa pojednávania 19.4.2016 uplynul takmer 1 rok a mal teda dostatok času či už nahliadnuť do spisu alebo sa priebežne informovať, či súd trestný spis zadovážil. Žalobca za celé toto obdobie neurobil vôbec nič.

Súd je v občianskom súdnom konaní viazaný vždy rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin, ale musí vychádzať aj z iných rozhodnutí vynesených v trestnom konaní a dbať na to, aby sa s nimi nedostal do rozporu. Aj keď je teda súd v občianskom súdnom konaní výslovne viazaný len odsudzujúcim rozsudkom vyneseným v trestnom konaní, nemôže ponechať bez povšimnutia napr. aj oslobodzujúci rozsudok, ak sa v ňom konštatuje, že skutok, z ktorého sa vyvodzuje nárok na náhradu škody, sa vôbec nestal, alebo že tento skutok nespáchal žalovaný a pod.

Ako bolo dokazovaním, najmä obsahom trestného spisu preukázané, že za skutok, ktorým bol v tomto prípade pokračujúci trestný čin krádeže pozostávajúci z 5 dielčích útokov, bol žalovaný odsúdený za 3 z nich, pričom útoky č. 2) zo dňa 21.11.2012 a č. 4) z 25.2. na 26.2.2013 boli vypustené. Udialo sa to na základe toho, že ohľadom tých skutkov, ktorých spáchanie žalovaný v trestnom konaní poprel, sa nepodarilo preukázať opak. Za tieto skutky žalovaný síce nebol oslobodený, ale ani odsúdený, pretože nebolo preukázané, že ich spáchal.

Súd ako minimálne sporné videl to, na akých iných dôkazných prostriedkoch o zodpovednosti žalovaného za vzniknutú škodu by svoje tvrdenia postavil po tom, ako by súd pojednávanie odročil iba za účelom oboznámenia sa z trestným spisom, pretože aj za predpokladu, že by žalobca zbral žalobu späť, výsledok konania by bol vo svojej podstate rovnaký. Z uvedeného dôvodu súd návrh na odročenie pojednávania zamietol a rozhodol na pojednávaní dňa 19.4.2016 základe toho, čo vyšlo v konaní najavo.

Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že návrhu žalobcu nie je možné vyhovieť. V danom prípade totiž podľa názoru súdu neuniesol dôkazné bremeno, pretože nepreukázal skutočnosti tvrdené

v návrhu; nepreukázal splnenie ani jedného predpokladu zodpovednosti za škodu t.j. nepreukázal porušenie právnej povinnosti (existenciu protiprávneho úkonu) na strane žalovaného, a tvrdenie, že čin opísaný žalobcom spáchal žalovaný, sa nepodarilo preukázať ani v trestnom konaní.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Žalovaný bol plne úspešný, no návrh na náhradu trov konania nepodal, preto mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na podpísanom súde v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 OSP/ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinná osoba dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.